

H.C. Allen

Sleutelsymptomen

Nederlands & Engels

Sleutelsymptomen en karakteristieken met vergelijkingen
van enkele belangrijke remedies van de materia medica

Originele titel:

Keynotes and Characteristics with Comparisons
of Some of the Leading Remedies of the Materia Medica

H.C. Allen

Professor of Materia Medica and the Organon in Hering Medical
College and Hospital, Chicago

Second edition, revised and enlarged, 1899

Allen schreef in 1898 in het voorwoord van de eerste editie: *Het doel van dit werk is om de student te helpen bij het begrijpen wat de weg wijst en karakteristiek is van elk middel, waardoor de symptomatologie van de homeopathische Materia Medica gemakkelijker te gebruiken is.* Dat het boek nog steeds zeer waardevol is, kan men zien aan het feit dat Allen Keynotes bijvoorbeeld in India op alle homeopathieopleidingen wordt gebruikt.

Met dit ‘experiment’ van een volledige tweetalige versie wordt ook geprobeerd om het de Nederlandse en Vlaamse homeopathiestudent makkelijker te maken het lastige homeopathie-Engels te leren begrijpen. Ik hoop dat het goed samen te gebruiken is met het nu beschikbaar gekomen volledig Engels-Nederlands Synthesis repertorium.

René Otter

Colofon

Titel: Sleutelsymptomen - H. C. Allen

Subtitel: Sleutelsymptomen en karakteristieken met vergelijkingen van enkele belangrijke remedies van de materia medica. Gecombineerde Nederlandse en Engelse uitgave.

Vertaling: René Otter

Omslag ontwerp: Julia Buethe

Eindredactie: René Otter

Eerste Engelse editie 1898: Keynotes and Characteristics with Comparisons of Some of the Leading Remedies of the the Materia Medica, by H.C. Allen. Professor of Materia Medica and Organon in Hering Medical College and Hospital, Chicago.

De Nederlandse vertaling is gebaseerd op de: Second edition, revised and enlarged, Boericke & Tafel 1899.

ISBN: 978-90-74456-24-1

Copyright © 2018 René Otter - Lutra

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of door fotokopieën, opname, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Inhoudsopgave

Voorwoord bij de Eng-Ned uitgave

Over Dr. Henry Clay Allen, M.D. .x

Voorwoord: eerste editie 1898

Voorwoord: tweede editie 1899

Abrotanum (Abrot.)

Aceticum acidum (Acet-ac.)

Aconitum napellus (Acon.)

Actaea racemosa

Aesculus hippocastanum (Aesc.)

Aethusa cynapium (Aeth.)

Agaricus muscarius (Agar.)

Agnus castus (Agn.)

Allium cepa (All-c.)

Aloe socotrina (Aloe)

Alumina (Alum.)

Ambra grisea (Ambr.)

Ammonium carbonicum (Am-c.)

Ammonium muriaticum (Am-m.)

Amylenum nitrosum (Aml-ns.)

Anacardium orientale (Anac.)

Anthracinum (Anthraci.)

Antimonium crudum (Ant-c.)

Antimonium tartaricum (Ant-t.)

Apis mellifica (Apis)

Apocynum cannabinum (Apoc.)

Argentum metallicum (Arg-met.)

Argentum nitricum (Arg-n.)

Arnica montana (Arn.)

Arsenicum album (Ars.)

Arum triphyllum (Arum-t.)

Asarum europaeum (Asar.)

Asterias rubens (Aster.)

Aurum metallicum (Aur.)

Bacillinum Burnett

Baptisia tinctoria (Bapt.)

Baryta carbonica (Bar-c.)

Belladonna (Bell.)
Benzoicum acidum (Benz-ac.)
Berberis vulgaris (Berb.)
Bismuthum metallicum (Bism.)
Borax venata (Borx.)
Bovista lycoperdon (Bov.)
Bromium (Brom.)
Bryonia alba (Bry.)
Cactus grandiflorus (Cact.)
Caladium seguinum (Calad.)
Calcarea arsenicosa (Calc-ar.)
Calcarea carbonica (Calc.)
Calcarea phosphorica (Calc-p.)
Calendula officinalis (Calen.)
Camphora officinalis (Camph.)
Cannabis indica (Cann-i.)
Cannabis sativa (Cann-s.)
Cantharis (Canth.)
Capsicum annuum (Caps.)
Carbo animalis (Carb-an.)
Carbo vegetabilis (Carb-v.)
Carbolicum acidum (Carb-ac.)
Caulophyllum thalictroides (Caul.)
Causticum (Caust.)
Chamomilla (Cham.)
Chelidonium majus (Chel.)
China officinalis (Chin.)
Cicuta virosa (Cic.)
Cimicifuga racemosa (Cimic.)
Cina maritima (Cina)
Cinchona
Coca (Coca)
Cocculus indicus (Cocc.)
Coffea cruda (Coff.)
Colchicum autumnale (Colch.)
Collinsonia canadensis (Coll.)
Colocynthis (Coloc.)
Conium maculatum (Con.)

Crocus sativus (Croc.)
Crotalus horridus (Crot-h.)
Croton tiglium (Crot-t.)
Cuprum metallicum (Cupr.)
Cyclamen europaeum (Cycl.)
Digitalis purpurea (Dig.)
Dioscorea villosa (Dios.)
Diphtherinum (Diph.)
Drosera rotundifolia (Dros.)
Dulcamara (Dulc.)
Equisetum hyemale (Equis-h.)
Eupatorium perfoliatum (Eup-per.)
Euphrasia officinalis (Euphr.)
Ferrum metallicum (Ferr.)
Fluoricum acidum (Fl-ac.)
Gelsemium sempervirens (Gels.)
Glonoinum (Glon.)
Graphites (Graph.)
Hamamelis virginiana (Ham.)
Helleborus niger (Hell.)
Helonias dioica (Helon.)
Hepar sulphur (Hep.)
Hydrastis canadensis (Hydr.)
Hyoscyamus niger (Hyos.)
Hypericum perforatum (Hyper.)
Ignatia amara (Ign.)
Iodium (Iod.)
Ipecacuanha (Ip.)
Kalium bichromicum (Kali-bi.)
Kalium bromatum (Kali-br.)
Kalium carbonicum (Kali-c.)
Kalmia latifolia (Kalm.)
Kreosotum (Kreos.)
Lac caninum (Lac-c.)
Lac vaccinum defloratum (Lac-d.)
Lachesis (Lach.)
Ledum palustre (Led.)
Lilium tigrinum (Lil-t.)

Lobelia inflata (Lob.)
Lycopodium clavatum (Lyc.)
Lyssinum (Lyss.)
Magnesium carbonicum (Mag-c.)
Magnesium muriaticum (Mag-m.)
Magnesium phosphoricum (Mag-p.)
Medorrhinum (Med.)
Melilotus officinalis (Meli.)
Menyanthes trifoliata (Meny.)
Mercurius vivus (Merc-v.)
Mercurius solubilis (Merc.)
Mercurius corrosivus (Merc-c.)
Mercurius cyanatus (Merc-cy.)
Mercurius dulcis (Merc-d.)
Mercurius iodatus flavus (Merc-i-f.)
Mercurius iodatus ruber (Merc-i-r.)
Mercurius sulphuricus (Merc-sul.)
Mezereum (Mez.)
Millefolium (Mill.)
Murex purpurea (Murx.)
Muriaticum acidum (Mur-ac.)
Naja tripudians (Naja)
Natrium carbonicum (Nat-c.)
Natrium muriaticum (Nat-m.)
Natrium sulphuricum (Nat-s.)
Nitricum acidum (Nit-ac.)
Nux moschata (Nux-m.)
Nux vomica (Nux-v.)
Opium (Op.)
Petroleum (Petr.)
Petroselinum sativum (Petros.)
Phosphoricum acidum (Ph-ac.)
Phosphorus (Phos.)
Physostigma venenosum (Phys.)
Phytolacca decandra (Phyt.)
Picricum acidum (Pic-ac.)
Platinum metallicum (Plat.)
Plumbum metallicum (Plb.)

Podophyllum peltatum (Podo.)
Psorinum (Psor.)
Pulsatilla pratensis (Puls.)
Pyrogenium (Pyrog.)
Ranunculus bulbosus (Ran-b.)
Ratanhia peruviana (Rat.)
Rheum palmatum (Rheum)
Rhododendron chrysanthum (Rhod.)
Rhus toxicodendron (Rhus-t.)
Rumex crispus (Rumx.)
Ruta graveolens (Ruta)
Sabadilla (Sabad.)
Sabina (Sabin.)
Sambucus nigra (Samb.)
Sanguinaria canadensis (Sang.)
Sanicula aqua (Sanic.)
Sarsaparilla officinalis (Sars.)
Secale cornutum (Sec.)
Selenium (Sel.)
Sepia officinalis (Sep.)
Silicea terra (Sil.)
Spigelia anthelmia (Spig.)
Spongia tosta (Spong.)
Stannum metallicum (Stann.)
Staphisagria (Staph.)
Stramonium (Stram.)
Sulphur (Sulph.)
Sulphuricum acidum (Sul-ac.)
Symphytum officinale (Symph.)
Syphilinum (Syph.)
Tabacum (Tab.)
Taraxacum officinale (Tarax.)
Tarentula hispanica (Tarent.)
Terebinthinae oleum (Ter.)
Theridion curassavicum (Ther.)
Thlaspi bursa pastoris (Thlas.)
Thuja occidentalis (Thuj.)
Trillium pendulum (Tril-p.)

Tuberculinum bovinum Kent (Tub.)
Valeriana officinalis (Valer.)
Variolinum (Vario.)
Veratrum album (Verat.)
Veratrum viride (Verat-v.)
Zincum metallicum (Zinc.)
Verklarende woordenlijst van enkele Nederlandse woorden
Remedie-index

Voorwoord bij de Eng-Ned uitgave

Het 19^e-eeuws Engels van de *Allen Keynotes* en ook van andere oude materia medica is voor de hedendaagse Nederlandstalige student vaak niet zo makkelijk te volgen. Ik hoop dat deze tweetalige uitgave van *Allen Keynotes* met eerst het originele Engels met daaronder de Nederlandse vertaling zal helpen bij het leren kennen van dit typische materia medica-Engels.

Dit *Allen Keynotes* boek is in India bij alle opleidingen verplichte literatuur en wordt intensief bestudeerd. Ook Dr. Subrata Banerjea, van de *Allen School* in London, liet tijdens zijn lessenreeks de afgelopen jaren in Hechtel (België) regelmatig zien het boek door en door te beheersen. De *Allen Keynotes* zijn geen vervanging van een meer volledige materia medica, maar juist de beperking tot de karakteristieke symptomen helpt de student de essentie van de middelen te leren kennen (dat wat leidinggevend en karakteristiek is).

Wanneer Allen sprak over ‘de tekst’, dan had hij het over de *Hering Guiding Symptoms of our Materia Medica*. Voor zover ik heb kunnen nagaan, zijn vrijwel alle symptomen beschreven in *Allen Keynotes* letterlijk, hoewel vaak ingekort, terug te vinden in de *Hering Guiding Symptoms*.

Er zijn slechts enkele uitzonderingen, bijvoorbeeld de remedie Pyrogenium. Deze staat niet in de *Hering*, maar is wel terug te vinden in het later gepubliceerde boek *H. C. Allen: The Materia Medica of Some Important Nosodes*.

Hoewel ik het nergens heb kunnen lezen, lijkt mij dat dit boek *Allen Keynotes* dan ook vooral geschreven is als hulpmiddel bij het bestuderen van de remedies in de *Hering Guiding Symptoms*. Gebaseerd op zijn jarenlange ervaring in de praktijk, geeft Allen een beknopte samenvatting van deze remedies uit de *Hering Guiding Symptoms*, aangevuld met *remedievergelijkingen* en *remedie-relaties*.

Dit *Allen Keynotes* boek kan dan ook het beste bestudeerd worden samen met de *Hering Guiding Symptoms*, die men er eigenlijk tegelijkertijd bij open moet hebben liggen.

Over de oorsprong van *Hering Guiding Symptoms* en *Allen Keynotes*

Hieronder een kort overzicht van enkele belangrijk materia medica bronnen.

Samuel C. F. Hahnemann publiceerde zijn eerste materia medica in 1805: *Fragmenta de viribus medicamentorum positivis sive in sano corpore humano observatis*. Dit is voorloper van zijn volgende materia medica die in het Duits verschenen.

Samuel C. F. Hahnemann publiceerde tussen 1811 en 1827 de eerste en tweede editie (in 6 delen) van de: *Reine Arzneimittellehre (Materia Medica Pura)*.

Samuel C. F. Hahnemann publiceerde tussen 1828 en 1838 de eerste en tweede editie (in 5 delen) van: *Die Chronischen Krankheiten (The Chronic Diseases)*.

Timothy F. Allen publiceerde tussen 1874 en 1879 het gigantische werk: *The Encyclopædia of Pure Materia Medica*. Het is mij opgevallen dat sommige symptomen die afkomstig zijn van een van Hahnemann's materia medica werken vaak beter vertaald zijn naar het Engels dan de vertalingen van deze boeken zelf.

Al deze werken bevatten informatie voornamelijk afkomstig van geneesmiddelproeven.

Constantine Hering gaf het eerste deel van het tiendelige monumentale werk *The Guiding Symptoms* uit in 1878. Het tweede deel in 1880. De latere delen werden samengesteld en uitgegeven door C. G. Raue, C. B. Knerr en C. Mohr. Het laatste deel in 1891.

In de inleiding van *The Guiding Symptoms* legt Hering uit hoe het werk is opgebouwd. Het betreft vooral een compilatie van alle bestaande materia medica (vooral van de bovengenoemde bronnen), met de nadruk op die symptomen die bevestigd zijn in de praktijk door genezen casuïstiek. Hering citeert Hahnemann dat het nodig is de gehele casus te bestuderen (de totaliteit). Maar bij de vergelijking van de symptomen van de patiënt met die van de materia medica, moet vooral aandacht gegeven worden aan de karakteristieke symptomen (de meest sterke, ongewone en eigenaardige symptomen).

In *The Guiding Symptoms* is geprobeerd van de geneesmiddelen een beeld te geven van deze meest karakteristieke symptomen.

Volgens Hering is een karakteristiek symptoom een die sterk (door meerdere personen) in de geneesmiddelproof naar voren is gekomen en die ook herhaalde malen bevestigd kon worden bij patiënten (gezezen symptomen).

De volledige titel van dit boek is dan ook eigenlijk: *H. C. Allen - Sleutelsymptomen en Karakteristieken*. En zoals eerder al gezegd heeft het vooral als doel een handgreep te geven bij het bestuderen van de volledige geneesmiddelbeelden in *The Guiding Symptoms*.

Kleine veranderingen aangebracht

In de Engelse tekst is vrijwel overal de originele (oude) spelling en remedie-notatie aangehouden, maar wel zijn de onduidelijke remedienamen en onduidelijke remedieafkortingen nagezocht en veranderd.

Verder zijn alle onduidelijke symptomen nagezocht in de materia medica en waar nodig gecorrigeerd. Er zijn ook verschillende symptomen toegevoegd die weggevallen zijn in moderne herdrukken van *Allen Keynotes*, op basis van de originele uitgaven uit 1898 en 1899.

De eerste editie van *Allen Keynotes* bevatte 179 pagina's en 161 remedies. De tweede editie bevatte 305 pagina's en 188 remedies, inclusief 15 nosodes en sarcodes.

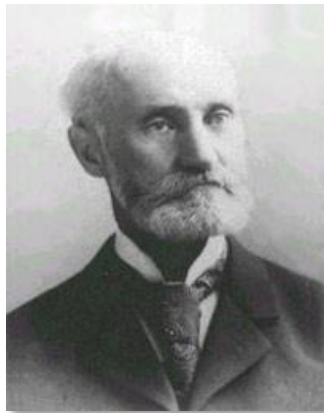
Hoewel er ontelbare uren besteed zijn aan dit boek, kan het zijn dat er nog enkele verbeteringen mogelijk zijn. Het wordt zeer gewaardeerd als u alles wat u opvalt of eventuele suggesties doorgeeft.

René Otter, Jan 2018

Over Dr. Henry Clay Allen, M.D.

Samenvatting van het gedenkschrift geschreven door zijn zoon Franklin Lyman Allen, gepubliceerd in 1910

Dr. Henry Clay Allen werd geboren op 10 februari 1836, in het dorp Nilestown, in de buurt van London, Ontario, Canada. Hij volgde zijn lagere en middelbare school in de stad London. Zijn medische opleiding volgde hij aan het *Western Homeopathic College*, Cleveland, Ohio (VS), waar hij in 1861 afstudeerde. Later studeerde hij af aan het *College of Physicians and Surgeons of Canada*. Na afstuderen heeft hij gediend als legerdokter in de Union Army van Generaal Grant.

Na de oorlog accepteerde hij de positie als docent anatomie aan de *University of Cleveland*, waar hij ook praktijk voerde. Hierna accepteerde hij dezelfde positie aan het *Hahnemann Medical College of Chicago*. In 1875 verhuisde hij naar Detroit, Michigan. Hij werd benoemd tot docent materia medica aan de *University of Michigan* en in 1880 verhuisde hij naar Ann Arbor, waar hij sindsdien woonde.

In 1892 richtte hij het *Hering Medical College and Hospital* op, waar hij decaan en docent materia medica was tot aan zijn dood op 22 januari 1909.

Dr. Allen was erelid van het *American Institute of Homeopathy* (AIH), de *International Hahnemannian Association*, de *Illinois Homeopathic Medical Association*, de *Englewood Homeopathic Medical Society*, de *Regular Homeopathic Medical Society of Chicago*, erevicevoorzitter van de *Cooper Club of London* (Engeland), erelid van de *Michigan* (New York) en *Ohio State Medical Societies* en erelid van de *Homeopathic Society of Calcutta* (India).

Hij was vele jaren redacteur en eigenaar van het tijdschrift *Medical Advance*. Naast het schrijven van veel artikelen heeft hij verschillende boeken geschreven, waaronder de volgende:

- *The Homeopathic Therapeutics of Intermittent Fever*
- *Keynotes of Leading Remedies*, dit boek werd op de boekenlijst gezet van de 'Canadian Medical Colleges'.

- *The Homeopathic Therapeutics of Fevers*
- *Therapeutics of Tuberculous Affections*
- *The Materia Medica of Some Important Nosodes*, is het laatste werk dat hij kort voor zijn dood voltooide.

Samenvatting van het gedenkschrift over H. C. Allen, gepubliceerd in de *Proceedings van de International Hahnemannian Association (IHA)*.

Hij was iemand die waarachtig gaf, niet alleen zijn liefde en medeleven, maar ook zijn tijd en geld aan ieder die zijn hulp nodig had. Niemand zal ooit weten hoeveel arme en lijdende mensen hij geholpen heeft. Ook niet hoeveel steun, geld en bemoediging hij gegeven heeft aan jonge homeopatiestudenten. Voor ontelbare jonge mensen in het vak was hij een bron van kracht.

Zoals Hahnemann en Hering voor hem, verdedigde Allen vurig de inductieve methode zoals beschreven in het Organon.

Zijn meningsverschil met Kent over het publiceren van niet geteste remediebeschrijvingen in de *Denver Critique* illustreert zijn onwrikbare toewijding aan de principes van Hahnemann.

Kent had beloofd elke maand een remedie te publiceren, maar omdat dit onmogelijk bleek te zijn, bescheef hij remedies waar geen geneesmiddelprouwen van gedaan waren, noch klinische ervaring van bestond. Hij combineerde de eigenschappen van bijvoorbeeld Aluminium en Silica en speculeerde zo over de symptomen van Alumina-silicata.

Tijdens een homeopathiecongres in juni 1908 beschuldigde Allen Kent ervan dat hij onbetrouwbare materia medica publiceerde.

Kent heeft hierna deze remediebeschrijvingen verwijderd uit de tweede editie van zijn *Lectures on Homeopathic Materia Medica* en heeft nooit meer een ‘synthese-remedie’ gepubliceerd. Allen was waarschijnlijk de enige homeopaat en tijdgenoot van Kent die in staat was om Kent te weerspreken.

Voorwoord: eerste editie 1898

Het levenswerk van een homeopathische materia medica-student is er een van voortdurend vergelijken en differentiëren. Hij moet de pathogenese van een remedie vergelijken met de opgenomen anamnese van de patiënt; hij moet onderscheid maken tussen de schijnbaar gelijksoortige symptomen van twee of meer medische stoffen om het simillimum te kunnen kiezen.

Om dit correct en snel te kunnen doen, moet de student of behandelaar als basis voor vergelijking enige kennis hebben van de *individualiteit* van een remedie; iets dat *eigenaardig*, *ongewoon* of voldoende *karakteristiek* is in de bevestigde pathogenese van een polychrest en dat gebruikt kan worden als centraal punt van vergelijking.

Het kan een zogenaamd “sleutelsymptoom”, een “karakteristiek”, de “rode draad”, elke “centrale modaliteit of principe” zijn – zoals de verergering door beweging van Bryonia, de verbetering door beweging van Rhus-t., het wilde delirium van Belladonna of de apathische onverschilligheid van Ph-ac. – een bekend oriëntatiepunt waaromheen de symptomen in het hoofd gerangschikt kunnen worden ter vergelijking. Iets degelijks lijkt onmisbaar om ons in staat te stellen begrijpbaar en succesvol onze omvangrijke symptomatologie te gebruiken.

Als we mogen afgaan op het geringe aantal homeopaten die in de praktijk vertrouwen op het enkelvoudige middel en de bijna voortdurende vraag naar een “herhaling” van de materia medica, is de studie ervan in het verleden, en ook tegenwoordig, voor de meerderheid allesbehalve bevredigend geweest.

Een poging om de taak van de student minder moeilijk te maken, om de studie ervan te vereenvoudigen, om het zowel interessant als nuttig te maken, om de beheersing ervan voor iedere intelligente man of vrouw in ons beroep mogelijk te maken, is het excuus voor toevoeging van weer een andere monografie aan onze huidige referentiewerken.

Het is zeer belangrijk dat de eerste stap bij de studie van de homeopathische geneeskunst juist wordt gedaan, omdat het pad erna duidelijker en sneller is.

Het doel van dit werk is om de student te helpen bij het begrijpen wat de weg wijst en karakteristiek is van de individualiteit van elk middel, waardoor de symptomatologie van de homeopathische materia medica gemakkelijker te gebruiken is, het meest omvangrijke en praktische werk ter genezing van de zieken, ooit ter beschikking gesteld aan de medische wereld.

Het is het resultaat van vele jaren studie als student, practicus en docent, en het wordt uitgegeven op verzoek van vele afgestudeerden van het Hering College, met de hoop dat het even nuttig zal zijn voor de beginner als dat het voor de samensteller was.

H.C. Allen, 1898

Voorwoord: tweede editie 1899

Bij het samenstellen van de tweede editie voor de drukker is het werk uitgebreid en zo goed als herschreven. Er zijn veel meer remedies toegevoegd en symptomen en vergelijkingen zijn uitgebreid, maar er is zorgvuldig gecontroleerd dat elk symptoom geverifieerd is.

Het originele plan is gehandhaafd, namelijk: om alleen die symptoom-wegwijzers te geven die de individualiteit van de remedie weer geven, zodat de materia medica-student deze kan gebruiken als oriëntatiepunt om de ‘genius’ (karakter) van de remedie machtig te worden.

Naar aanleiding van een suggestie van de uitgever en in antwoord op vele verzoeken is een meer uitgebreide symptomatologie van de nosoden toegevoegd, omdat deze waardevolle toevoegingen aan ons instrumentarium, zoals de zogenaamde weefselremedies van Schuessler, slechts meer uitgebreide proeven nodig hebben om ze op de lijst van polychresten te kunnen zetten.

Zodat de student de juiste uitspraak van onze genezende middelen kan aanleren is er een alfabetische lijst van de remedies met klemtoomtekens aanwezig¹, zodat een homeopathische geneesheer verantwoordelijk kan worden gehouden voor het juiste gebruik van de vaktermen specifiek voor zijn beroep.

En index van remedies en vergelijkingen is ook opgenomen.

H.C. Allen, 1899

¹ In deze druk is deze lijst vervangen door een echte inhoudsopgave met bladzijdenummers en de uitspraak behoeft in Vlaanderen en Nederland geen hulp.

Abrotanum (Abrot.)

Southernwood, *Artemisia abrotanum*; Compositae

Citroenkruid, *Artemisia abrotanum*; Compositae

Alternate constipation and diarrhoea; lienteria.

Afwisselend constipatie en diarree; diarree met onverteerde voedselresten.

Marasmus of children with marked emaciation, especially of legs (Iod., Sanic., Tub.); the skin is flabby and hangs loose in folds (of neck, Nat-m., Sanic.).

Marasmus bij kinderen met uitgesproken vermagering, in het bijzonder van de benen (Iod., Sanic., Tub.); de huid is slap en hangt in losse plooien (van de nek: Nat-m., Sanic.).

In marasmus head weak, cannot hold it up (Aeth.).

Bij marasmus zwak hoofd, kan het niet rechtop houden (Aeth.).

Marasmus of lower extremities only.

Marasmus beperkt tot de benen.

Ravenous hunger; loosing flesh while eating well (Iod., Nat-m., Sanic., Tub.).

Enorme honger; vermagert ondanks dat hij goed eet (Iod., Nat-m., Sanic., Tub.).

Painful contractions of the limbs from cramps or following colic.

Pijnlijke contracties van de ledematen door krampen of na koliek.

Rheumatism: for the excessive pain before the swelling commences; from suddenly-checked diarrhoea or other secretions; alternates with hemorrhoids, with dysentery.

Reuma: voor de overmatige pijn voordat de zwelling begint; door plotselinge onderdrukking van diarree of andere uitscheidingen; wisselt af met aambeien, met dysenterie.

Gout: joints stiff, swollen, with pricking sensation; wrists and ankle-joints painful and inflamed.

Jicht: gewrichten stijf, gezwollen, met prikkend gevoel; polsgewrichten en enkels pijnlijk en ontstoken.

Very lame and sore all over.

Het hele lichaam erg lam en pijnlijk.

Itching chilblains (Agar.).

Jeukende winterhanden of wintervoeten (Agar.).